

jedynu kchudy na Duchu, aby duch omnje kchuda Wutroba. Tudy neje wele Weßelja ani Ssmecza. Tehodla dzerzi to Sswjet sa slu a nesbožnu Wjez, fajz wona to ja sbožnu Wjez ma, dzejz tajka Tyschnosz a Spytowanje neje, ale dzejz mens soluta curis, Wutroba bewschitfeje Starosze je.

Alle Krystus praji: Moji Wuczomnizy budza tajzy Ludzo, kotsiz bojasnu, slabu a tyschnu Wutrobu maju. Woni derje widza, shto cziniež dyrbja, ale wono (jim nochze wot Lukow hiež) so schudžom sapersa, a namafa so kofzdy Dzen, haj, skoro kofzdu Shtundu a Wofomiknenjenowa Żalosz, so jich Szert pak tu, pak tam spytuje. To, praji ton Knes, newadzi niczo; nech je Sswjet krobly, a nech czini, fajz by nidy žanu Wodu nesamuczit: Wy pak, moji Kscheszijenjo, budzeczje we tych Myßlach, jako wyschjezje czi najwetšchi Njeschnizy byli. Derje wam, wy sje na tym prawym Wuczu kRebeßam. Pšchetoz shtuz swoje Njechi posnaje, ton proßy sa Radu, shtuz so psched Ssmierczu a Helu boji, ton sweßeli so teho Žiwenja a Rebeßow. Tehodla sje wy sbožni Ludzo, tamni pak, kotsiz tak kroblye žiwi su, nesbožni. Tak so duch omnje kchudzi bycz, niczo druhe neje, hacz roßlamanu tyschnu Wutrobu a Ducha mjecz, Njechow a pschinarodzenych Sslaboszjow dla. We tajkich ze Boh bydlicz, fajz Jesajas w. 66. 2. praji, to je, se swojej Radu ze won troschtowacz, a nedacz we tajkej Tyschnoszi saz wyslowacz, ale Knesej Krystußej psches swoje swjate Evangelion do tajkich Wutrowow swjeciez dacz, so wone Troscht a Weßelje mjecz a nebeste Kralestwo herbowacz dyrbja.

To da je ta prjenja Wofebnosz tych Kscheszijanow, a prawych Wuczomnikow Krystußowych, so woni duch omnje kchudzi su, to je, woni su žiwi we Bohabojozi a widza tola, so jim Szert a jich Szjelo

pschjezo na Wuczu je. To czini jich bojasnych, srudnych, a tysknych.

Nestrozje so teho, praji Krystus; Wy ßebi derje myßlicze, so sje hubeni Ludzo, so wy w Rozy a wodno tajku Srudnosz a Stysknoß we swojej Wutrobi mjecz dyrbicze; ale wjercze mi: Wy sje sbožni, wasche je to Kralestwo Boze. Szj drußy pak dyrbja kSzertej do Helje delje, kotsiz, fajz Skot, we krobloßi žiwi su, a na to jeno radzi nespomnja, fak sBohom steja, a fak bychu na kudnym Dnju Samolwenje wot swojeho Žiwenja, Szinenja a Sadzerzenja dacz moli. Tehodla je to jara kraßna Wjez, so ty we Bohabojozi stejisch, twoje Njechi posnajesch, ßebi fromny bycz žadasch a so twojich Njechow a Nepoßtuschnoszje dla rudzisch: haj, sbožny by ty. Tehodla ladaj so, so by ßebi hinaf nemyßlit, hacz fajz tudy steji, so czi Wuczomnizy Krystußowi tajzy Ludzo su, kotsiz duch omnje kchudzi su, to je, tyskne a wurudzene Wutrobny maju swojich Njechow dla. Ton Sswjet pak, hacz runje ßredza w Tobini tych Njechow plawa, je krobly a nestara so niczo; tehodla su to nesbožni Ludzo. To je ton prjeni Troscht, a to prjene Snamjo tych Wuczomnikow Krystußowych.

Ta druha Wofebnosz je:

Sbožni su czi Srudni, pschetoz wont budza troschtowani.

Srudny bycz nerjeka tudy, so njedze wo swojeho lubeho Pšheczeßa, Žonu aby Dzejczo rudzicz, ale wono rjeka so tyschiež, plakacz a wulkeho Nesboža dla žaloßnje cziniež, kotrež my na Sswjedomnju, Szjeli, Kubli, Žoni, Džjeczoch, Szjeledzi aby njeczim drubim mjeli smy. Pšchetoz tak wukladuje to Lukasch sjawnje: Sbožni sje wy, kiz wy tudy plakaczje, pschetoz wy budzeczje so smjecz.